

STURE LARSSON

Ejdervägen 12

247 63 Veberöd

046/808 38

0704 45 17 37

larsson.sture@telia.com

Klimatdebatten är inte trovärdig! Den förbiser planetens absolut viktigaste energisystem, gravitationspulsen.

Sture Larsson

De gamla grekerna var helt på det klara med den s.k. heliocentriska uppfattningen om världsalltet, d.v.s. att solen var medelpunkt för ett planetsystem med jorden som en omkring solen snurrande planet. Alltså helt på tvärs med sentida religiösa uppfattningar.

Kopernikus kom i kontakt med gamla grekiska skrifter och fann en mer verklighetsanknuten sanning än den rådande religiösa myten. Han beskrev år 1510 jorden som en planet snurrande omkring en egen axel med en småplanet, månen, i omloppsbanan runt jorden, som i sin tur snurrar runt solen. Han beskrev vårt solsystems planetbanor i skrift.

Systemets fysikaliska grund dokumenterades av Galilei 1609, när han med egentillverkat teleskop kunde se och beskriva planeterna och deras banor. Trots att han kunde visa den faktiska verkligheten tvingades han av den katolska kyrkan att frånsäga sig den nya insikten inför inkvisitionsdomstol. Så fortsatte det genom ett par sekler. Mänsklighetens kunskapsförnekande, parasitära system absoluta, kyrkorna, dolde efter bästa förmåga faktisk kunskap. Först i slutet av 1900-talet fann den katolska kyrkan på att man kanske borde befria Galilei från inkvisitionens dom. Genom det religiösa mörkret trängde sig dock kunskap långsamt fram. Än idag tror stora delar av den religiösa världen att jorden skapades 4 004 f.k. samtidigt som alla med tillgång till någon form av media idag i bild kan studera universums utveckling många miljarder år tillbaka i tiden.

Det absolut märkliga är att idag pågår en liknande kunskapsförnekelse. Nu styr en ”koldioxidreligion” hela klimatdebatten och trots att denna egentligen handlar om temperatur, d.v.s. det mätbara resultatet av energitillgång och energifördelning, förbises helt de interplanetära krafter som skapar tidvatten och tidjord som mätbara uttryck för det för planeten **helt dominerande energisystemet**.

Det förefaller som om vetenskapsmän, politiker och journalister stänger av sina intellekt och inbillar sig att gaser med några hundra procent av atmosfären styr planetens energisystem. Samma cirkus råder som i t.ex. frågan om ekologi, där vetenskapsmän, politiker och journalister plötsligt blir ekologer och experter på ekologisk odling etc. utan att ha en aning om vad de egentligen talar om. Eller att politiker, affärskedjor och näring plötsligt accepterar golvhöns som bättre än burhöns trots att golvhönsen är betydligt sjukare och har dubbelt så hög dödlighet som burhöns och den fysikaliska miljön för höns och personal i golvhönsstall är förfärlig. Men det är kanske så att miljöfrågor har en känslparameter som gör att de skall hanteras utan intellektuell relevans och av blåögda amatörer.

Mänsklighetens äldsta geologiska kunskaper handlar sedan många tusen år om gravitationspulser som producerar två fantastiska fenomen, **tidvatten** och **tidjord**. Tidvatten har vi känt till mycket länge och det handlar i verkligheten om en fantastisk kraft som 2 gånger dagligen flyttar omkring 1,3 km³ vatten på klotet, d.v.s. helt ofattbara vikter, helt ofattbara krafter.

Det dröjde ändå till 1863 innan dåvarande William Thomson, sedermera den allmänt hyllade vetenskapsmannen Lord Kelvin, teoretiskt insåg att det måste föreligga en tidvattnet liknande vågrörelse i jordskorpan, en **tidjord**, föranledd av samma interplanetära kraft som förflyttar vattnet, dragningskraft eller gravitation populärt kallad, definierad utifrån planetsystemets rotationsmönster. Tidjorden är alltså en ännu mera enorm energiutveckling, **eftersom den i princip bearbetar hela klotets samlade massa två gånger per dag**. Ändå glömmer man i klimatdebatten denna enorma energiutveckling och faller i trans inför solens uppvärmning av halva jordytan 12 timmar per dygn.

Teorin bevisades 1882 av Kelvins elev, GH Darwin, Charles Darwins bror. Charles Darwin själv hade då redan raserat de religiösa, mytiska berättelserna om en gud och en skapelse av jorden och allt på denna under sju dagar och att jorden hade en ålder på några få tusen år, d.v.s. idag 6012 år. Att kunskap endast långsamt tränger fram visas av att det dröjde till 1851 innan Foucault med sin pendel faktiskt vetenskapligt bevisade jordens rotation kring sin axel.

Ovanstående milstolpar i kunskapshistorien har haft otroligt svårt att tränga upp till ytan och fullt medvetande t.o.m. bland vetenskapsmän, vilket inte minst bevisas i dagens förvirrade klimatdebatt, trots att vi idag de facto i bild kan se många miljarder ljusår bakåt i universums historia. Men kanske är det just detta som är felet, vi stirrar ut mot rymdens yttersta punkt och födelse och glömmer att studera det som händer under våra fötter i realtid.

Dagens klimatdebatt saknar helt analyser av hur jordens basala energisystem idag och i en framtid bestämmer vårt klimat. Ett mycket stort antal personer inom media, politik och vetenskap sätter glatt sin intellektuella heder på spel genom att skrodera om sina insikter i framtida klimat styrt av koldioxid utan hänsyn tagen till planetens basala och långsiktiga energisystem.

SMHI, Sveriges klimatcentrum, lär inte ha en enda geolog anställd. När jag nyss frågade chefen för SMHI i Malmö om han visste något om i vilken omfattning klimatberäkningarna nationellt och internationellt tagit hänsyn till gravitationspuls och förändringarna i tidjord, variationer med hänsyn till ändringar i jordaxelns lutning etc. konstaterade han att han inte hört talas om detta.

Borta är tydligen t.o.m. alla kunskaper om tidjordens ofta mycket dramatiska effekter på klimatet via vulkanismen som beror av tidjordsfenomenet och som dramatiskt förändrat förutsättningarna på jorden t.ex. vid ön Theras explosion i Egeiska havet år 1500 f.k. och år 535 resp. 1883, när vulkanen Krakatoa exploderade. Vulkanutbrottet 535 e.k. förmörkade solen uppenbart 2 år, vilket i grunden skakade om flertalet samhällen på jorden inte bara vad gällde livsuppehållande försörjning utan också i högsta grad politiskt och socialt i varje fall ett hundratal år framåt.

Gravitationspulsen.

Sammanfattningsvis innebär de nygamla kunskaperna följande:

Tidjord och **tidvatten** beror av interplanetära krafter, dragningskrafter internt i samspelet inom dubbelplaneten jorden/månen och mellan jorden, solen och omgivande planeter. Dragningskraften på jorden är inte konstant utan pulsativ beroende på jordens aktuella avstånd och aktuella laterala riktning mot månen, solen, och övriga planeter. Resultatet beskrivs kanske därför bäst med begreppet **gravitationspuls**.

Jorden och månen ses idag som en s.k. dubbelplanet som roterar inbördes och runt solen. Dubbelplanetens egenrotation sker runt ett s.k. barycenter som ligger inom jorden men icke i jordens centrum utan närmare månen. Jorden har en massa som är ca 81 ggr månens massa. Likväl utövar månen en massiv dragningskraft på jorden och deformerar kontinuerligt klumpen jorden.

Jorden är en planet med ett "amorft" skal av ett antal s.k. kontinentalplattor som bildligt talat flyter på ett glödande, halvflytande klot av smält material, magma. Redan på ca hundra kilometers djup anses massan vara trögflytande. Att jordens inre, magman, förblir glödande beror i verkligheten på att gravitationspulsens kontinuerligt knådar klumpen, vilket i sin tur innebär ett överskott av energi som närmast är att benämna som **friktionsenergi**. Gravitationspulsens som skapar tidjord och tidvatten formar en vågliknande deformation runt jorden av utbuktning av jordskorpan för att balansera av mot dubbelplanetens imaginära rotationscentrum, barycentret. Hela klumpen knådas som av en jättehand.

Den yta du för tillfället står på höjer och sänker sig med 12,4 timmars mellanrum ca 0,5 meter. Tidvattnet höjer och sänker sig samtidigt med upp till 10-talet meter i samma intervall, men med olika nivåer klotet över. Gravitationspulsens styrka och därmed effekterna i form av tidjord och tidvatten är inte konstant. Den varierar med återkommande förändringar i det interplanetära systemet. När sol och måne ligger nära varandra upplever vi en förstärkt kraft, en **springflod**, i såväl vatten som jordskorpa. Fenomenets styrka varierar vidare med jordaxelns lutning relativt solen, samverkan mellan solsystemets planeter, sannolikt också med de magnetiska polernas förflyttning o.s.v.. Jordens avstånd till närliggande planeter som t.ex. Mars varierar kontinuerligt och därmed också gravitationspulsens styrka. Vi har t.ex. de senaste åren legat nära Mars och alltså påverkats extra kraftigt av gravitationspulsens.

Utan gravitationspulsens friktionsenergi hade jorden varit obeboelig.

Gravitationspulsens innebär att jordens yttre och inre massa knådas intensivt relativt framför allt dubbelplanetens barycenter enligt mönstret maximal deformation av given punkt 2 gånger per dygn eller var 12,4 timmar. Sammantaget utgör gravitationspulsens beskriven bl.a. av tidvatten- och tidjordfenomenet **det helt avgörande energisystemet för planetens fortlevnad som s.k. grön eller blå planet med biologiskt liv**.

Utan det kraftiga energiöverskott som det enorma och snabba friktionsarbetet i jordskorpa och magma och de därav följande strömmarna i oceanerna utgör hade planeten varit en iskall och obeboelig stenklump.

Det innebär samtidigt att gravitationspulsens är den basala grunden för alla långsiktiga variationer i klimatet uttryckt i **temperaturvariation**, d.v.s. **i en förenklad term för energiinnehåll**. Eftersom energidifferenserna är geologiskt styrda är det nödvändigt att erkänna att klimatet är geologiskt styrt i de flesta avseenden, särskilt som solens inverkan på jordens energidifferenser också i högsta grad är ett geologiskt fenomen.

Kontinentalförskjutningen, som är en direkt följd av gravitationspulsens, beskrevs teoretiskt 1915 av **Alfred Wegener**. Teorin erkändes inte och påvisades inte vetenskapligt förrän på 1960-talet.

Gravitationspulsens innebär ett energiproducerande friktionsarbete som helt i enlighet med etablerade naturlagar ständigt via konvektion, värmeledning, långsamt läcker upp till

markytan som värme och momentant som explosivt frigjord energirik magma i form av vulkaniska lavaflöden i de mittoceaniska vulkanryggarna eller i vulkaner på torra land.

Vulkanutbrott är att jämföra med momentana explosioner som innebär akuta och ohyggliga energiutbrott och långsiktiga klimatförändringar genom stoftmoln på höga höjder i atmosfären som blockerar solstrålningen och skapar kyla och torka. De blockerar därmed också fotosyntesen för grönt liv, vilken är nödvändig för vår nutrition, men blockaden av solen stänger också av t.ex. D-vitaminproduktion i animalt liv, vilket snabbt hotar vår hälsa på många plan.

Under "modern" tid anses ett vulkanutbrott 535 e.k. ha sprängt Krakatoa utanför Java i luften, vilket lär ha betytt enorma problem och förändringar på klimatet och på alla plan i samhällen på i stort sett hela klotet genom att under två år förmörka solen med kyla och torka som följd. Efterverkningar av katastrofen lär ha pågått hundratals år. Krakatoa återuppbyggs kontinuerligt än idag med t.ex. Anak Krakatoa som antagligen kommer att sprängas enligt tidigare mönster. Så sent som 1883 gick nybildade delar av Krakatoa i luften och dödade 36 000 människor i närheten.

I dagarna redovisar svenska studier att svedjeeldar och vanlig kokeld, d.v.s. i huvudsak just förhärligt biobränsle i den allt folkrikare Sydasiens, producerar ett stabilt, brunt, klimatpåverkande stoftmoln i atmosfären över Sydasiens och som antas kraftigt påverka klimatet i området.

Energiflödet i de mittoceaniska vulkanryggarna fördelas långsamt och relativt kontrollerat över klotet av havsströmmarna och stabiliserar därmed vårt klimat inom som känt någon enstaka grad.

Hos oss känner vi Golfströmmen som vår **klimatekologiska absoluta, ett utpräglat geologiskt fenomen**. Att svenska politiker, forskare och media så gått i däck av lite koldioxid är därför extremt märkligt. Vårt subarktiska klimat är drägligt just p.g.a. ett geologiskt fenomen, Golfströmmen, som lyfter vårt klimat till acceptabel nivå, trots att vi lever i utkanten av det område där tidvatten och tidvatten är verksamt och läcker av tillräcklig energi. Den permanenta vintern vid polerna beror av att gravitationskrafterna där normalt sett är svaga och inte knådar materia och läcker av friktionsenergi tillräckligt snabbt. Polerna är som bekant ganska plana, eftersom gravitationspulsens inverkan är maximerad runt ekvatorn.

I Stilla havet utgör t.ex. Humboldtströmmen en motsvarande klimatregulator. Variationer i de geologiskt kontrollerade havsströmmarna ger i sin tur upphov till återkommande kraftiga och historiskt välkända, långsiktiga förändringar i klimatet, på klotet kända som El Nino och El Nina med långsiktiga påverkanscykler på 5 – 10 år. Framstående kulturers fall i Sydamerika anses kunna relateras till dessa fenomen.

Nu i värsta klimatdebatten glömmet flertalet att El Nina är i början av en sådan påverkanscykel, vilket gör att klimatberäkningarna och deras prognoser blir mycket svåra. Helt enligt förväntningarna rapporteras nu att Argentina drabbats av den värsta torkan på 40 år, vilket slagit mycket hårt mot det argentinska lantbruket och landets viktigaste kornbod. Samma gäller Australien. Detta är mycket oroande, eftersom vi befinner oss i värsta globala lågkonjunktur och inte tål höga livsmedelspriser.

Att jordens klimat regleras långsiktigt av gravitationspulsens energiproduktion och havsströmmarna inom ett snävt temperaturintervall förstås icke som relevant kunskap. Politiska beslut leder därför fel.

Det innebär att alla klimatmodeller som inte utgår från gravitationspulsen, dess energiproduktion och långsiktiga variation är fantasiprodukter som troligen hör hemma i papperskorgen. Växthusgasteorier och temperaturberäkningar utan denna geologiska kunskapsbas är nys! Att politiker tar dessa lösa antaganden som underlag för omfattande politiska beslut är för mig en skandal. Utvecklingen har redan gått politikerna ur händerna:

1. Internationellt:

Kraven på s.k. förnyelsebar energi har redan inneburit att produktion av bioenergi slår ut produktion av livsmedel världen över, trots att vi bara blir fler och fler som skall äta varje dag. Det finns inte längre några livsmedelsöverskott i världen, trots att erfarenheterna historiskt visar att mänskligheten borde ha minst 2 års lager. Detta är en utveckling som kommer att förstärkas. Den drivs av marknadskrafter som politiker medvetet eller omedvetet förstärker utom egen kontroll..

Priserna på livsmedel stiger oroväckande. Minst 50 % av mänskligheten lever nu i städer, där de saknar förmåga att producera och framför allt att lagra livsmedel mer än för något enstaka dygn. Många, många köper t.o.m. dagens mat på vägen hem från jobbet med dagens intjänade slant.

Minsta störning i produktion och distribution kan ge våldsamma effekter inte minst socialt och politiskt. Hunger/pris/kravaller har redan under 2008 skett i delar av världen och nu rapporterar t.ex. Argentina och Australien katastrofläge för livsmedelsproduktionen. Kina borde larma, men gör det inte av politiska skäl. Det är fler regeringar än Islands som kan komma att kastas ur sadeln under den nu omvälvande lågkonjunkturen av strikt pekuniära och nutritionella skäl.

Den abrupta lågkonjunkturen i bilproduktionen och därmed i övrig verkstadsindustri globalt beror också otvetydigt på det stressade politiska intresset runt förnybar energi, vilket dels blockerat köparnas beslut om nya bilar, dels ställt för snabba krav på omläggning av produktion för marknadens anpassning.

2. Nationellt:

Svenska politiker är just nu aktivt verksamma för att stänga av glesbygden genom att i bioenergiskt nit stänga bensinstationer, som inte ekonomiskt orkar med att installera bioenergitankar. Alla vet antagligen att det är ur koldioxidsynpunkt helt vettlöst att propa på etanol för några få bilar i Glesbygdebo. Likväl äventyrar samtliga riksdagspartier unisont och med nitisk iver den kommunala ekonomin i glesbygden, vars skatteunderlag i alarmerande grad blir mer och mer pensionsbaserat.

Man tar sig för pannan! Vad håller de på med? Ändå ligger vi särskilt illa till med två bilfabriker på fallrepet, som kan välta Västra Götalandsregionen i diket.

Det tycks inte som om våra svenska politiker är medvetna om att ett mycket vanligt samtalsämne på svenska arbetsplatser efter den 20:de varje månad är att plånboken är tom. Inte heller Sverige tål därför ökande livsmedelspriser utan att problemen accelererar särskilt i lågkonjunktur.

Vi har idag inte bättre uthållighet än övriga delar av världen, eftersom Sverige sedan slutet av 80-talet släppt alla funderingar på självförsörjningsgrad vad gäller livsmedel. Det politiska livet domineras av personer som uppenbarligen inte ens hört talas om tidigare självförsörjningsmål frambringade av upplevda realiteter från den tid då man knappast hört talas om koldioxid i atmosfären, men inte längre bort än 50 – 70 år t.o.m. i ett krigsfritt Sverige.

Till råga på allt seglar nu hela s.k. allianser på små ekologiska moln, som handlar om rejält sänkta produktionsmål per hektar och om att svenska åkrar skall användas för salixsly och rörfen istället för till livsmedel, trots att rapporterna om produktionsproblem, vattenbrist och överbefolkning där ute på den marknad där vi förväntas kunna köpa vår näring duggar tätt.

Antagligen gråter Sträng, den gamle rikshushållaren, strida strömmar där uppe i sin himmel, när han ser sitt gamla arbetarparti nu tillsammans med det Mp, salsjukepartiet ni vet, och vänsterpartiet leka med i grunden samma totalitära primitivitetssideologier som Pol Pot.

Det Sträng troligen inte vill komma ihåg är att den svenska vänstern ledd av socialdemokraterna faktiskt var Pol Pot's kanske bästa moraliska stöd i västvärlden.

Gravitationspulsens driver kontinentalförskjutningen som stuvar om jordskorpan.

I Al Gores omtalade film om den förväntade klimatkatastrofen började han kraftfullt med att berätta om hur han i tidiga skolår fick lära sig att Amerika och Europa/Afrika passade som hand i handske mot varandras kustlinjer. Detta förklarades med kontinentalförskjutningen, som placerat den amerikanska kontinenten och den eurasiska och afrikanska kontinentalplattan på var sin sida av den på så sätt skapade Atlanten. Al Gore började alltså sitt klimatresonemang med geologi, men sedan försvann han som flertalet andra debattörer in i koldioxiddimman och förlorade helt den långsiktiga klimatutvecklingens geologiska bakgrund.

Ändå borde han om någon vara medveten om att Mellanamerikas och USA:s stora plågoris är de återkommande orkanerna som hämtar sin energi från havsområdena över den mittatlantiska vulkanryggen, alltså ur geologi.

Gravitationspulsens orsakar en kontinuerlig omstrukturering av jordskorpan vars yttersta resultat är den s.k. kontinentalförskjutningen och uppskjutning resp. förbrukning av fast mark ovan havsytan. I de flesta fall sker detta i realtid omärkligt utan goda mätinstrument. Nu lär trots allt pågå en delningsprocess i markytan i förlängningen av Rift valley upp över Afrikas horn som nästan är iakttagbar för ögat i realtid. Östafrika är alltså idag på väg att skiljas från den i dag kända afrikanska kontinenten. Nu gissar man på en tidsskala på 50 miljoner år tills en helt fristående ny jätteö skapats. För mig är det sannolikt att den nu uppenbart snabbare processen står i direkt relation till de enorma viktsförändringar som oljeutvinningen orsakar på den närliggande arabiska halvön.

Kontinentalförskjutningen beror av att flytande magma pressas, eller i klartext, av gravitationspulsens suggs upp i de mittoceana vulkanryggarna. Gravitationspulsens överskottsenergi frigörs där direkt till vatten och nytt landmaterial i form av lava skapar ny sjöbotten. Det nya, fasta materialet pressas sakta utåt sidorna och skapar s.k. abyssala slättlandskap under vattnet på väg mot resp. anslutande kontinentalplatta. När jordskorpan på

så sätt utvidgas lateralt från vulkanryggarna möter nytt material gammalt kontinentmaterial i de s.k. djuprännorna längs kontinentalsocklarna. Den amerikanska kontinenten knuffas sakta iväg bortom en allt bredare Atlanten. Överskottsenergin distribueras stadigt ut över planeten med vatten.

Djuprännorna styr två processer. Den nya skorpan pressar sig sakta men säkert ner under kontinentalplattorna. I vissa delar av världen lyfts torra land till nya och högre strukturer och i andra delar av världen förbrukas material, som följer med ner mot djupet för att så småningom etablera ny magma i ett ständigt kretslopp styrt av gravitationspulsens.

I Norrland lyfts material (landhöjning) med 1 cm per år mätt vid kustlinjen. Längre söderut, redan i södra Skåne, förbrukas material i kustlinjen. När man idag försöker bevara kustlinjen i t.ex. Ystad är detta alltså ett omöjligt arbete.

I t.ex. Indien och Bangladesh förbrukas på samma sätt material i kustlinjen. Prognosen för i synnerhet Bangladesh med endast någon meter till godo på havsytan i stora delar av landet är alltså urdålig oberoende av den s.k. växthuseffekten. I andra delar av världen flyttas kontinenter runt. Mycket tyder t.ex. på att Australien vandrat minst ett varv runt Antarktis. I kontaktzonerna mellan nytt och gammalt längs kontinentalplattornas kanter, sker kontinuerligt stora och små jordbävningar.

Kunskapen om att jordens yta två gånger per dygn justeras radikalt torde också innebära att rådande uppfattning om att Norrland kryper upp som en följd av tryck från en forntida inlandsis knappast är relevant. Likväl är detta dagens sanning i tillgänglig litteratur.

Detta enorma arbete frigör alltså oerhörda energimängder som strömmar upp genom jordskorpan och fördelas med havsströmmarna och skapar de energiskillnader som kortsiktigt driver **vädret** eller långsiktigt betraktat, **klimatet**. På varje punkt av jordklotet pågår en ständig ström av geotermisk energi upp genom jordskorpan.

Just nu råder högsta varningsnivå för ett förväntat utbrott på jättevulkanen Mount Redoubt i Alaska. Den är förmodligen kapabel att lägga ett asktäckte på hög höjd över hela Arktis. Med lite tur så dras det längre söderut tack vare ejektorverkan från jetströmmarna över norra halvklottets mera centrala delar istället för att falla rakt ner på havsisarna och isbjörnarna.

Island, som är en över vattenytan befintlig del av den mittatlantiska vulkanryggen, lever redan till större delen på geotermisk energi. Så sent som 1963 skapades en ny ö, Surtsey, utanför Island, och 1973 växte och rekonstruerades Hemöya rejält i ett våldsamt vulkanutbrott som dränkte stad och hamn i lava. Frågan är om inte just Island är en stark kandidat till att efterlikna Theras sprängning 1550 f.k eller att följa Krakatoa som gick upp i rök genom vulkanutbrott 535 och 1883 med globala konsekvenser.

Trots denna otroliga närhet till gravitationspulsens mest extrema effekter deltar uppenbarligen islänningar ändå i kören om koldioxid, trots att det mest sannolika skälet till t.ex. Vatnajökuls påstått ökande avsmältning är den mittatlantiska vulkanryggens sannolikt ökade energiflöde upp genom vulkansjöarna under jökeln.

Mycket riktigt så har också de sista åren svenska geologer kunnat visa att glaciärer faktiskt smälter underifrån, d.v.s. helt enligt tillgänglig kunskap. Detta har dock ännu inte avskräckt koldioxidprofeterna och deras följa-John-skock, politiker och journalister.

Gravitationspulsens effekter varierar både på kort och lång sikt.

Gravitationspulsens effekter förändras kontinuerligt med omgivande himlakroppars inflytande. Men det finns naturligtvis också förändringar beroende på andra faktorer. Jordaxelns lutning relativt solen varierar och därmed kraftbältets centrala väg runt jorden. Det man framför allt måste inse är att processen är ett renodlat kraftbalanssystem. I den ena vågskålen ligger jordens massa och massans fördelning över klotet och denna fördelning är inte konstant. I den andra vågskålen ligger dragningskraften. Också denna varierar. Två gånger per dygn förflyttas i princip oceanernas vikt med tidvattenvågen som på vilket besman som helst. Två gånger per dygn lyfts jordskorpans mot gravitationspulsens sig kontinuerligt förflyttande maximum en halv meter.

Slutsatsen måste naturligtvis bli att i ett kraftbalanssystem **räknas varje kilo** oavsett orsaken till viktsförskjutningarna, naturenligena som t.ex. kontinentförskjutningar, vatten och isvikter, eller konstgjorda, d.v.s. av människan skapade som gruvdrift, dammar, oljeutvinning, vibratormattor etc..

Om varje kilo räknas, så är människan sedan början på 1900-talet en betydande geologisk spelare.

En mycket viktig observation för att inse principen om att varje kilo räknas i en kraftbalans är amerikanska studier som visat att hela Amasonbäckenet i Sydamerika p.g.a. gravitationspulsens antas variera i höjd över havet ca 7 meter beroende på hur stora vattenmängder (motvikt) som för tillfället finns i bäckenet. Det är inte svårt att föreställa sig att det måste ske något ute i den relativt näraliggande atlantiska centralryggens aktivitet under ekvatorn med sådana extrema massrörelser i jordskorpan som ett lyft av hela Amasonbäckenet med 7 meter innebär.

Av detta följer naturligtvis att det sannolikt händer någonting i näraliggande energiläckage, när man skapar stora viktsvariationer, t.ex. vattenmängdsvariationer som uttorkningen av innanhavet Aralsjön, fyllandet av Assuandammen, Cabora Bassa och 45 000 andra stora dammar under 1900-talet och nu inte minst i samband med fyllandet av världens största damm, Tre raviner i Kina.

Tre Raviner ligger inom ett sedan länge känt, mycket instabilt och jordbävningsaktivt område. Det är högst sannolikt att den mycket kraftiga jordbävning som utlöstes i dammens övre del 2008 utlöstes av akuta viktsförändringar i samband med dammens påbörjade fyllande. Dammen kommer inte att vara full förrän i slutet av Oxens år 2009, om inte klotet redan då skakat av sig denna icke naturenligena förändring av kraftbalansen och skickat Shanghai och stora delar av Kinas livsmedelsproduktion ut i Japanska sjön. Det är ett scenario att frukta. Kinas livsmedelsförsörjning hänger redan på en skör tråd. Grundvattnet uppges sjunka 1 – 2 meter per år under Kinas kornbod i norr, där redan extrem torka och vattenunderskott råder. Tvingas Kina ut på livsmedelsmarknaden kommer livsmedelspriserna globalt att stiga tämligen okontrollerat.

När vi studerar den påstått pågående temperaturhöjningen finns oss näraliggande förhållanden av stort intresse. Sverige och Norge fyller och tömmer varje år stora dammar som befinner sig på bergsryggen, Skanderna, som bevisligen är utsatt för en pågående kraftig geologisk aktivitet. Landhöjningen längs norrlandskusten lär vara den snabbaste i världen. Jordbävningar är inte heller ovanliga längs en svaghetszon som sträcker sig upp genom Skåne

och Västsverige. Skåne upplevde nyss en jordbävning på 4,1. Små jordbävningar är ganska vanliga längs norrlandskusten.

LKAB arbetar frenetiskt på att destabilisera bergskedjan med gruvdrift från Malmberget upp till Kiruna. Nya gruvor är på gång på Skellefteåfältet och i Pajala. 1,3 miljarder ton berg (definitivt geologiska mått) lär ha transporterats från malmfälten över till Narvik för fördelning över världen.

Kirunaområdet är redan kraftigt destabiliserat. Man måste flytta Kiruna stad innan sprickbildningen från geologiskt destabiliserande verksamhet ner till mer än en kilometers djup hunnit allt för långt in under Kirunas nuvarande bebyggelse.

I Malmbergsområdet har destabiliseringen också gått så långt att man även där måste flytta byn innan gruvan förväntas implodera inom några år. De återkommande småskalv man där upplevt de senare åren har av LKAB skyllts, inte på deras egna aktiviteter utan på, just det, på ett geologiskt instabilt, jordskalvsbenäget område.

Den stora frågan, värd miljarder, är vad som kommer att hända med pärlbandet av kraftverksdammarna inom 4,5 till 8 mil från det förväntat imploderande gruvhålet. Skalv på 2,8 har i varje fall i media uppskattats öka till över 4, när gruvan faller in. Står Suorva, Harsprånget, Messaure, etc. kvar efter ett skalv på 4 till kanske 6, när gruvan faller in? Var utvecklas epicentrum, mitt under Harsprånget eller mitt under gruvan? Aktiverar skalvet gamla förkastningsbranter i området?

Är det troligt att Vattenfall och LKAB samverkar i säkrandet av de gamla dammarna och vet Svenska kraftnät hur man klarar balansen i det svenska elnätet om Luleå älvdal rensas på "naturlig" väg?

Värsta scenario: När Malmbergsgruvan imploderar inom några år utlöses ett skalv som tömmer dammarna i Luleälven, rensar ådalen och skickar Boden och Luleå ut i botten viken. Elsystemet i stora delar av Sverige havererar p.g.a. obalanser, när Harsprånget-Hallsberg-linjen faller. Samhällsapparaten havererar med elbortfallet, i varje fall i norr, och med ett havererat elsystem upphör den datoriserade fjärrkontrollen av Norrlands många dammluckor.

Vattenkraft är visserligen förnybar, men den är definitivt inte riskfri.

Vibrationer är förbisedda geologiska krafter som induceras av människan.

Det finns också andra sannolika skäl till att geologiska förändringar i Norrland påskyndas av oss människor och därmed sannolikt påverkar energiflödet upp genom övre delen av den atlantiska centralryggen under Vatnajökul och därmed klimatet i Arktis?

Varje kilo räknas, så räknas också inducerade rörelser. Vibrationer är synnerligen effektiva massflödeskrafter som med förhållandevis mycket små energier sätter stora massor i rörelse och som gång på gång skapar stora lokala problem med t.ex. jordskred av gigantiska mått. Med delar av kilowatt kan en vibratorstav hålla tonvis av betong i rörelse. Alla vet förmodligen att valar tros kunna kommunicera med varandra över oceaner tack vare vågutbredning i vatten, ljudvågor alstrade med försvinnande små energier. Seismiska vågor från t.ex. små skalv kan mätas på seismografer praktiskt taget över hela jorden som ett resultat av vågutbredningen (vibrationer) i jordskorpan. Ett relativt litet jordskalv i Japan vibrerade

helt enkelt ner husen i lämpligt vattenförande sand i en sandfylld dalgång på 60-talet. Förloppet demonstrerades i ett laboratorieförsök som redovisades t.o.m. i TV.

Om valar kan kommunicera över oceaner så är det lätt att förstå att sjöfartens enorma motorer och propellrar inducerar vibrationer i oceanerna som kanske är fullt tillräckliga för att öka energiflödet upp i de mittoceana vulkanryggarna tillräckligt för att svara för hela den påstått uppmätbara globala temperaturökningen. Nu tränger sjötrafiken allt längre och tyngre upp till Arktis och ner till Antarktis och den dunkar tungt över varje kontinentalsockel och vulkanrygg och skickar isbjörnarna upp på torra land.

Vindkraften är en av lyriska miljövännen påstått riskfri, miljövänlig och regenerativ energikälla. Ingenting kan vara mera fel. Man har uppenbarligen inte förstått är att var och en av dessa jättepelare är att se som enorma vibratorstavar och att krafterna från dessa orienteras och breddas ut i jordskorpan. En vibratorstav kanske inte betyder så mycket, men i Norrland, där bevisligen den geologiska aktiviteten är hög (landhöjning snabbast i världen) är det inte riskfritt att skapa milsvitt förgrenade vibratorstavar med tusentals vindkraftverk över gamla bergsveckningar och förkastningar. Så icke heller på land eller ute i havet i övriga delar av Sverige.

Samma farhågor gäller naturligtvis, när nu snart hela den centraleuropeiska kontinenten, påhejad av s.k. miljövännen i nära nog tungomålstalande frikyrkopastorklass, är på väg att bli en enda enorm vibratorstava driven av jättelika vindkraftstorn. Detta är om något i geologisk skala, vilket i enlighet med naturlagarna samverkar i kraftbalansen med gravitationspulsen. Arbetet längs djuprännorna ner under kontinentalsocklarna underlättas och därmed magmaflödet upp i den atlantiska centralryggen. Ju flera vindkraftverk desto högre blir sannolikt medeltemperaturen runt planeten till förespråkarnas stora förvåning! Det torde närmast vara en linjär multiplikationsövning.

På samma sätt måste man räkna med att de oerhört tunga städer som främst byggs i anslutning till kontinentalsocklarna och som förbindes med dygnet runt aktiva vibratorstavar av starkt trafikerade vägar måste antas vara geologiska spelare i förändringarna relativt gravitationspulsen och kontinentalförskjutningen.

På samma sätt som LKAB arbetar med geologiska mått i Norrland arbetar Vattenfall med geologiska mått i Tyskland. Man hyvlar bort enorma sjok av mark (vikt) från centrala Tyskland och omvandlar detta till koldioxid i atmosfären. Varje kilo bortskrapat och bränt brunkol räknas och sätter sannolikt sina spår i den mittatlantiska vulkanryggen och naturligtvis också i atmosfärens koldioxidhalt. Ännu värre kommer det sannolikt att bli, om man fullföljer idéerna om att pumpa ner koldioxid som smörjskikt mellan mineralskivor på geologiska djup under Tyskland!

Svenska Vattenfall AB är definitivt en geologisk spelare av unikt format utgörande ett klimathot.

Visst, det kan vara så att koldioxiden även med en förändring på befarade någon enstaka hundradels procent av atmosfären kanske kan påverka energifördelningen över klotet, men för egen del är jag övertygad om att **väder** beror av kortsiktiga energidifferenser med geologisk energi som överlagras av energi från sol och vind medan **klimatförändringar** måste sökas i tyngre energisystem d.v.s. framför allt i geologiska implikationer på vår planet och på solen.

I vårt hörn av världen har som bekant de senaste 40 åren kännetecknats av att olje- och gasutvinning skett i kontinentalsocklarna från Englands nordspets upp till i varje fall

Mittnorge. Varje kilo räknas, så också om det handlar om olja och gas från flera tusen meters djup i kontinentalsocklarna. Det är högst sannolikt att de räknas särskilt väl, när man lyfter av dem just i kontinentalsocklarna, d.v.s. så nära som möjligt till djuprännorna längs kontinentalsocklarna, där ny havsbotten skall pressa sig ner under kontinentalplattan.. Underlättas detta arbete, betyder det ofelbart att mottrycket släpper något i den atlantiska centralryggens norra del. Vulkanisk magma sugts lättare uppåt av gravitationspulsens och energiflödet uppåt ökar naturligen, vilket bör kunna avläsas just i det faktum att temperaturen nu påstås stiga snabbare i norr än söderöver mot ekvatorn.

Vatnajökul, i realiteten flytande på vulkansjöar, smälter följdriktigt nu snabbare underifrån liksom Arktis isar, Sibiriens permafrost och metanhydraten i de polära havsdjupen. Arktis öde är sannolikt beseglat, eftersom Norge och Ryssland nu tävlar om ökade aktiviteter i Barents hav. Arktis öde är också beseglat i och med att Ryssland och USA frenetiskt pumpar olja och gas ur marken runt i stort sett halva den arktiska bassängen, ett relativt grunt hav som delas i två bassänger av Lomonosovryggen och den parallella Gakkelryggen.

Arktis är troligen särskilt känsligt för gravitationspulsens inverkan, eftersom planetens poler är planare än planetens övriga kurvatur. Lomonosovryggen och Gakkelryggen aktiveras alltså sannolikt lättare än andra motsvarande mittoceana vulkanryggar och "kokar" aktivt bort isbjörnarnas livsförutsättningar.

Politiska beslut bör vila på stabil kunskap.

Världens politiker är nu upptagna av radikala beslut för planetens sociala och nutritionella liv med koncentration på förnyelsebar energi inom ramen för en påstådd "koldioxidexplosion" på några hundradelar av procent. Som medborgare bör man naturligtvis kräva att dessa beslut vilar på stabil kunskap och för besluten relevant kunskap.

För mig är det helt uppenbart att så icke är fallet, eftersom man i diskussionen om ett långsiktigt klimat uteslutit planetens viktigaste och långsiktigt verkande energisystem. **Meteorologer har givits tolkningsföretråde, trots att meteorologer, så vitt jag förstår, aldrig påstått att man har prognosticeringsinstrument med någorlunda godtagbar precision för mer än 5 dagar. Redan inför den 6:e dagen svävar man normalt på målet.**

Ändå svävar dagens politiker i ett moln av koldioxid som anses omfatta 0,037 % av atmosfären och förväntas öka till ca 0,04 %. Detta är om något makalöst och torde i näraliggande historia göra dem till hånade skräpukar, när så småningom andra vetenskapsmän med förankring i t.ex. geologi vågar sig fram eller släpps fram till forskningsmedlens köttgrytor.

Att vara politiker torde vara ett närmast omöjligt uppdrag, eftersom de flesta politiker normalt saknar utbildning i aktuella, på svar krävande frågor. De är därför absolut beroende av av andra presenterad kunskap. Om denna kunskap är framlagd av enbart jasägare, så är man som politiker illa ute. I Sverige tillhandahålles kunskapen i stort sett endast genom statliga myndigheter eller statliga s.k. forskningsinstitut och provningsanstalter som t.ex. SP som uppenbarligen ofta producerar just vad politiker tros vilja höra.

Tyvärr har det gått troll i den svenska förvaltningsapparaten, troligen framför allt av det skälet att den under så många årtionden varit en utpräglad partiapparat, befolkad av jasägande partikamrater. När man ser resultaten, så är politikernas krumsprång utanför verkligheten därför rationellt förklarliga. Låt mig ta några exempel.

1. Ett särskilt farligt virus verkar gömma sig i förvaltningsstrukturen. När den nytillträdde landshövdingen i Skåne län skulle etablera sig, hade han tillgång till en perfekt språngbräda över alla grynnor och surdegar genom en aktiv, intern revisor. Febery av viruset emperator noli me tangere bestämde sig emellertid hövdingen snabbt för att leka sjöfartsverksdirektör genom att skapa, inte en ny enslingen på fyren, men väl en inlåst och munkavlad revisor. För se en nybliven chef i statsapparaten måste få utforska alla gömda grynnor med egen bräcklig köl och surdegar med egen tand. Så skapar man hjulet på nytt varje gång och ”apparater” havererar som nu t.ex. Försäkringskassan.
2. Det finns något i svensk förvaltning som till och från kallas Arbetsmiljöverket med uppdrag att säkra arbetsmiljön för anställda. I brist på vettig kunskap, så skapade naturligtvis den dåvarande regeringen på sent 70-tal, även då i energipanik, ett humant ventilationssystem som är något i hästvåg ur miljösynpunkt. När problemen blev för stora i slutet på 80-talet, så fick man naturligtvis sätta munkavle på folket med hjälp av lagen om ovillkorlig ventilationskontroll (OVK), en lag som i sin tur är något i hästvåg. Den garanterar med några års mellanrum fortsatt, ostört liv i alla med det ursprungliga bygglovet tekniskt överensstämmande ventilationsanläggningarna. De godkännes av statligt certifierade individer från samma bransch som skapat eländet, trots att man i ljuset av kunskap vid lagens tillkomst och i synnerhet med dagens vet att de måste åtgärdas av många skäl. Jäv och särskilt institutionaliserat jäv är dess utom en styggelse i en rättsstat.

Om Arbetsmiljöverket hade fungerat enligt givet uppdrag, skulle svenska politiker ha haft ett bra kunskapsstöd för vettiga beslut i frågan och sannolikt redan agerat med kraft. Tyvärr fungerar det inte så! Arbetsmiljöverket skiter i eller vågar inte i sin verksamhet pröva luftkvaliteten i svensk human arbetsmiljö. Det ser sig befriat från uppdraget av en armé av OVK-inspektörer som enligt lagens bokstav inte får titta på eller ens ha synpunkter på luftkvaliteten i svensk arbetsmiljö.

Tala om av den egna förvaltningsapparaten strandsatta politiker!

3. Ett av de allvarligaste problem som Sverige står inför är antibiotikaresistenta bakterier och bristande förmåga att klara en förväntad pandemi baserad på luftburen smitta. Det senaste och mest uppenbara hotet i det sammanhanget är att antibiotikabehandling normalt slår ut den godartade bakteriefloran i mag-tarmkanalen, som snabbt tas över av till synes rätt harmlösa tarmbakterier, vanligt förekommande men med tack vare sin vanlighet förvärvat okänslighet för tillgängliga antibiotika. Ensamma i tarmen ger de livshotande diarréer. Dessa bakterier, t.ex. ur clostridiumgruppen, är ofta **sporbildare** och därför särskilt obehagliga, just i svenska sjukhus, just med svensk ventilationsteknik.

Sverige har för uppgiften en armé av s.k. smittskyddsläkare utspridda i landet under tillsyn av Socialstyrelsen och andra märkliga organ för försäljning av handsprit som t.ex. Smittskyddsinstitutet och nu Strama med det förtroendeingivande namnet **Swedish strategic programme against antibiotic resistance**. Ordet **strategic** borde anses vara av särskild betydelse i sammanhanget och borge för särskilt skarpa hjärnor. Utfallet antyder motsatsen och att **against** skall bytas mot **for**.

Nu är den faktiska situationen sådan att Sverige inte har en chans att klara en besvärande pandemi eller vardagsproblem med sporbildande bakterier för luftburen smitta, eftersom vårdapparaten normalt har recirkulativ d.v.s. kemikalie- och smittspidande ventilation. Allvarlig antibiotikaresistens är och förblir en stor fara av samma skäl. Redan idag lär 10 % av patienterna på sjukhus i Sverige smittas av s.k. sjukhussjukor. 70 % av kommunerna

uppges sig ha sjuka skolor. Flertalet av resterande 30 % av kommunerna måste antas ännu inte ha upptäckt skadorna, om de följt gällande svenska regelverk för klimatinstallationer.

Human ventilation betyder i Sverige nästan alltid och t.o.m. i hela vårdapparaten recirkulativ ventilation, d.v.s. smittoupplagrande och smittodistribuerande teknik. Det betyder t.ex. att vårdpersonalen för egen säkerhets skull kanske inte vågar gå till jobbet om vi drabbas av något likande SARS, som världen med ett unikt resolut och snabbt inbrott av WHO med ett nödropp och lyckliga omständigheter lyckades stoppa 2003 från att bli en luftburet spridd pandemi.

Den recirkulativa ventilationen är den mest sannolika förklaringen till att t.ex. onkologipersonalen går med höga nivåer av cellgifter i sina kroppar. Men det betyder också de facto att all sjukhuspersonal sannolikt bär på mer eller mindre stora doser av samtliga i sjukvården förekommande antibiotika. **Sjukvårdspersonalen är alltså därmed i kraft av felaktig ventilationsteknik den värsta agenten för att utveckla antibiotikaresistenta bakterier.**

Jag frågade nyss Strama, när man tänkte börja ta itu med det riktiga arbetet, d.v.s. att analysera den totala miljön, alltså även ventilationssystemen som dignar under bördor av alla smittor som passerat någon av sjukhusets salar sedan det öppnades. Svaret avslöjade med **brutal råhet** anledningen till att svenska politiker inte kan lita på av den egna förvaltningsapparaten erhållen information och funktion.

Strama skriver, citat: **”Strama inskränker sin verksamhet på hygienområdet till att främja användandet av handsprit och rätt klädsel i vård och omsorg. Strama har varken kompetens eller mandat att kommentera frågor av byggnadsteknisk natur.”**

Att svensk förvaltningspersonal går med huvudet under armen har jag förstått. Finland lär t.ex. inom 29 miljarder kronor kunna mönstra en kvarts miljon man med vapen på en ”kafferast”. För 40 miljarder kronor per år kan Sverige få ihop, kanske inom ett år, 2 000 man med bössa och uniform. Men, att det var så illa, att man som Strama t.o.m. förbjuder sig själv att tänka i vidare banor än sannolikt odefinierade mandat är allt för magstarkt.

Jag vill inte tro att varken Socialstyrelsen eller någon normalt funtad svensk politiker skulle ha kunnat komma på en så vansinnig ide som att vägra Strama att som skadeförebyggare titta på eller ens tänka på de faktorer som eventuellt dyker upp i dess väg som forskare och teknikutvecklare.

Har man inte kompetensen i så enkla saker som att läsa och förstå ritningar, så skaffar man väl den genom att äska nya medel, om inte annat än så för att visa att man faktiskt är en tänkande och därmed förmodat användbar medborgare som vill göra ett bra jobb.

Som gammal företagare, som måste veta att ifrågasätta all information, hade jag bara haft en option inför ett sådant svar, d.v.s. att peka på dörren och be lönekontoret att beräkna sista lön före avsked på grått papper.

Med beskriven kvalitet på kunskapsproduktionen i förvaltningsapparaten är politikerna till spillo givna och som beslutsfattare ute på farliga isar, nu uppenbarligen t.o.m. på kolsyreis. Där kommer de troligen att förbli lång tid, eftersom insatser för att hantera klimatförändringar stöttad av geologiska förändringar skapade av människa kommer att mötas av enormt starka

intressen för fortsatta och än våldsammare geologiska ingrepp från intressen på nationell nivå och från företag med t.o.m. större ekonomiska potentialer än enskilda nationer.

Vi får alltså inrikta oss på att se tusen och åter tusen vindkraftverk resas för att om möjligt snabbt höja jordens medeltemperatur. För mig är det uppenbart att de som driver den utvecklingen sannolikt inte har alla kritter hemma, är allmänt illitterata eller oerhört cyniska.